

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, November' 17-dikén, 1826.

Görög Ország.

Gróf Harkourt, kit a Párisi Görög Biztosság Görög Országba küldött vala, onnét Frantzia Országba vissza érkezvén, egy levelet botsátolt közre minden Párisi Ujságlevelekben. A levelet Toulonból írta Oktober' 23-dikén, hol ő a Lazarétumban Kontumáziót (tisztlást) tart. Levelét a Görög-pártfogók' egyesületének előlülőjéhez intézte, Görög Orzágnak azon időpontig való állapotját adván elé, midőn ő a Görög Archipelagusrol Frantzia Ország felé cövezett, a mi Septembernek végén történt. Nagyobbára ő is tsak azon történeteket valóságosítja-meg, mellyek a közönséges Ujságlevelekben már jó ideje hogy kihirdettettek, millyen volt egyebek között a Mytelénei tengeren Sept. 11-dikén és 12-dikén elé fordult verekedés is.

A Gróf úrtudósítása szerént az Egyiptomi hajós sereg, a melly Ibrahim Basának segítségét viszen, Alexandriából kivozvén Rhodushoz megérkezett. E történt Sept. 25-dikén. Gondolták, hogy a fagyveres seregeknek egy részét Moréára szállítja-ki, a más részével pedig Hydra ellen fordul.

Azt erőssíti Gróf Harkourt, hogy a Görögök egy újabb expeditzióra fordították figyelmeket 's a Grófnak elindulásakor tüzesen is tették készületeiket, azon iparkodván hogy Akropoliszt, az Athéné fellegvárát, az ostromoltatás alól feloldozhassák.

Fabviernek és Karaiskakinak öly rendelések voltak eleikbe adattatva,

hogy egyetértőleg dolgozzanak; az első Eleüsisstől, hol még most is táborban fekszik egy Görög sereg, ez egyenesen Athénére rohanjon; a második pedig Thébé ellen intézze mozdulásait, melly a Reschid Basa hadi munkálódásainak összeszatsatolódásul szolgáló pontja.

„Beszélték, hogy egy más harmadik pont felől is meg akarják a Görög vezérek a Törökök' figyelmit lepni; ezen pontot Larissa és a Volói öböl teszik. Ezen utolsó által azt a tzelt akarják elérni a Görögök, hogy a Törököknek hátok meggett dolgozván, őket arra kényszerítsék, hogy Akropolisnak ostromlását szakasszák félbe.

Sőt azt is írja Gróf Harkourt, hogy ő jónak találta azon summának is egy részét, mellyet a Görög pártfogók' egyesülete mostanában ő-tölle Görög országba küldött, ugyan ezen expeditzióra fordítani, de nem adta azt az Országloszék' kezibe, hanem egyenesen a két katonafő vezéreknek Fabviernek és Karaiskakinek kezeikbe: az eleségnek pedig egy részét, mellyet ugyan ő vitt Görög országba, a Kándia szigetének nyugot-északi szegletén lévő Grabusa nevű kised erősség' őrző sergének küldötte-el, mellyet ezen őrző sereg nem igen régen meglepés által foglalván-el, azt azolta kezéből-ki se botsátotta. Tisztet is hármat küldött oda a vár' oltalmazási készületeinek elintézésére, kiknek neveik Grasset, Poircl, és Feburier.

Orosz Birodalom.

Petersburgból ezeket írták Október 28-dikán: — „

„A' Császár Oktob. 20-dikán, Austriai Császári Feldmarschall-Lieutenant Hessen-Homburgi Filop Princztől kísértetve a' Cronstadti kikötőhelybe ment azon hadi hajóknak megszemlítésére, mellyek Admirális Crownak vezérlése alatt a' tengereken gyakorlási útakat tévén, onnét csak mostanság érkeztek haza. Megnézegettéek egyszersmind azon Linéa hajót és Fregátot is, mellyeken a' Tengeri testőrzők' serge ül, és arra van kirendeltetve, hogy Olasz ország' partjához tegyen egy expedíziót, hova ezek tegnap előtt a' Kommandáns Kapitány Bellinghausen és Kapitány-Lieutenant Kazin vezérlések alatt már útnak indultak.

„Georgiából ezen hónapnak 12-dikétől fogva, melly napon az utóbbi tudósítások útnak indultak, semmi újabb tudósításaink nem érkeztek a' Persák ellen tsatázó Orosz armádatól. A' mi Országlószékünk úgy gondolkodik, hogy ezen hadakozást hathatósan folytassa, mellyre nézve parantsolatot és utasításokat küldött az ott lévő Osztály-sergeknek vezéreikhez, hogy megállapodás nélkül nyomuljanak előfelé.

„A' Petersburgi Kormányzék alá tartozó nemesség a' maga Marschalja által vezettetve e' hónap' 19-dikén oly szerentsés vala, hogy Ő Felségeknak ezen Császári residentlába lett visszaérkezésekre nézve egy arany tálan kényeret és söt nyújtson által, 's Ő Felségektől legnagyobb kegyességgel fogadtassék. Az arany tál különösen ezen alkalmatosságra készítettett és 30 ezer Rubelekbe került a' Nemességnek. Ugyan ezen napon botsáttatott-le itt a' Newski Sándor nevű, 74 ágyus Linéa hajó.

„Császár Ő Felsége tegnap minden most Petersburgban találtató testőrző Regemen-

teknek mustráját tartotta, melly fényes katonapompán Császárné Ő Felsége is jelen volt drága gála hintóban Helena Nagyhercezaszszonnyal egyetemben. A' Császári familiának szerentsés visszaérkezése nézve igen fényes vendégséget adott a' Petersburgi kereskedőség a' kereskedő gyülekezet' házában. — Petersburgban nagyon keresték és vették a' kendert, fagygyat, és hamú zsírt; a' kávénak és tükornak árra nagyon fel hágott és még folytában hág most is.

A' Persa hadi erő, melly most a' Kaukasusi Orosz armáda ellen hadakozik, így adatik elé: — 1) sőt a' Király (Schah) és a' Princzek' testőrző sergeik — 2) szorítóvelkeznek a' Nomád törzsök népekből álló fegyveresek — 3) szor a' tartományok' militziájának tsapatjai (a' népkatonaság), a' melly nem teszen semmi rendes szolgálatot — 4) szor, külömbkülömb féle gyalog, lovas, és ágyúzó osztályok, mellyek már meglehetősen értenek az Európai katonai munkákhoz. — A' lovasságok száma, mellyeknek neve Gholam-Chah (melly testőrzőket teszen) 1810-ben 4000 emberre, a' Nomádok 80,000-re, a' beírva lévő katonaság 150,000-re, 's végre az Európai módon gyakoroltattak 20,000 emberre teltek. Ezen utolsók közzül 9 ezeren egyenesen a' Király' személye mellett való vígyázatra vagynak határozottatva. A' neve ezeknek Djanabez; egyéb része ezen gyakorlott seregnak egyenesen az Abbás-Nirza vezérlése alatt 12 Batalion gyalogságból (Scrbaz), egy Svadron lovasságból, és 20 ágyuk mellett való szolgálatra elegendő ágyuzokból áll. Ezen új katonagyakorlásnak módját a' Persák legelőbb a' Frantziáktól, azután az Anglusoktól kapták. A' Király minden esztendőben megmustrálja a' sergeit legalább egyszer. A' mustra abban áll, hogy nerén szollittatván minden ka-

tona sebess lépéselkel elmarschirozik a Monarkha előtt; s ha a katoná ennek megtetszik, zsoldot kap tőlle. Illy alkalmatosságoktól kezen hordoztató thronuson ül a Monarkha.

Generál-Lieutenánt Paskewitsch, ki mint írtuk egy Persa serget Sept. 25-dikén Elisabethopolnál megvert s onnét elkergetett, drága arany kardot kapott a Császártól ajándékba illy czim-írással: „A Persák vitéz hódoltatójának.“

Ezen Elisabetholi verekedést ugyan már mi is kiadtuk egyik előbbeni Kurirunkban: hanem mint hogy a Petersburgi újságban mostanában egy újabb és pedig Tiszti tudósítási adatott-ki felőlle, a melly minden más újságlevelekben is közölletik; erre nézve ugyan ezt mi is ide tesszük, mint következők: — „

„Az Isten bünteti ítélő székai szemmel-láthatólag jelentik magokat a Persák ellen. Az ő megfenyítettéssel éppen olly sietséggel elérkezett, mint Politikájok gyalázatos vala, s maga Abbás-Mirza, kinek négyszerte annyi hadi ereje vala, mint a millyen erő ellen ő eddig tsatázott, maga személyesen és olly módon megveretett, hogy már tsak ebből is nyilván észre lehet ezen hadakozásnak kimenetelét venni. Ő 15,000 reguláris gyalogsággal, 20,000 reguláztalanokkal s lovassággal, s 25 ágyúval állott vala ki a tsata mezejére. Alatta az ő két fiai és a Sógora Alajár-Khán vezérkedtek. Sept. 15-kán (25-kén) Elisabethopoltól 7 Werstnyire (1 mértföldnyire) támotda-meg ő Gen. Adjutáns Paskewitschet. A verekedés nem sokáig tartott. A Persák nem soká minden vezereikkel együtt futásra vették a dolgot. Tellyesen megveretettek. Fogságra estek 100 embereik, 9 tisztjeik, két tanyáik, 4 zászlaik, 4 ágyúik, 80 munitziós szerkeik. Részünkről mi is sajnáljuk a mi

vitéz Oberstlieutenantunk Grekoff megölettetését, két más tisztekkel s 43 kövemberekkel együtt. Sebeseink száma állott: egy fő tisztből, 8 tisztekből, és 240 közemberekből. A Persák legnagyobb rendetlenséggel futnak előttünk; fegyvereiket s bagázsijokat hátra hagyván. Generális Paskewitsch tüzesen kergeti őket, s nem ok nélkül gondolhatjuk, hogy őkedig oda hagyták K a r a b a g h o t.“

Török Birodalom.

Konstánczinápolyban ismét új lármá történt, melyről e-képpen írtak onnét Oktober' 25-dik napján: — „

„Néhány égések, mellyek egymásután kevés-ido alatt történtek ezen fő városnak több vidékein, mellyek közül egyik által, Oktober' 11-dikén az Eski-Szraiban (a régi Szerailban) az ott lévő, tűz-strázsa torony hamuvá tététt, s a melly eránt legkissebb kétség sints, hogy szantszándékkal való gyújtás miatt támotdott; ide járulván továbbá az a környülállás is, hogy az új módi katonaságnak felállittatása miatt a fő városban minden kereskedő boltok a magok betsekhez való mérséklet szerént, 5—10—15 Para-adót tartoznak napjában fizetni, sok féle és nyilván való oltsárlásokra adott alkalmatosságot — azt okozták, hogy az Országlószék figyelmet fordított ezen nyughatatlankodásokra, s olly eszközök eránt tett előrelő rendléseket, hogy minden előfordulható támotdások még tsirájokban elnyomattathassanak. A feljebb említett Strázsa-torony annak helyébe építettett vala, melly eddig Janghinkösk vagy Tűz-torony nevezet alatt a Jantsárok Agájának régi Udvarán állott, s a Jantsárok eltöröltetésekor, hogy az ő emlékezetjeknek ezen jele is fenn nemaradjon, elrontatván, erre nézve rendeltetett vala a régi Szerailban egy más Strázsa-toronynak építettése. Mint

hogy továbbá azon kereskedő boltok tulajdonosai között, kikre most az új adózás rájuk vettetett, sok régi Jantsárok is találhatók, tehát ezek megmérgeződve, Oktober' 18-dikán, erőszakkal ellent állottak azoknak, kik az új adónak beszédére hozzájuk mentek, 's a' következő napon a' városnak Tachta-Kalaa nevű részében lármás gyűlést tartottak, a' melly mindazáltal a' nem soká megjelent fegyveres erő által elnyomattatván, a' főbb lázszasztók elfogattak, 's tsak rövid proceszszussal, részint megölettettek részint számkivették a' városból.

„Az új módi fegyveres seregök tökéletesen kimutatták ezen alkalmatossággal a' Szultán cránt a' magok hűségét és hajlandóságát. Az ő számjok, de a' melly még most is szünet nélkül nevedik, már 45 ezer emberből áll a' fő városban és a' tartományokban.

„Azon ágyus-tajlák 's egyéb hajók, melyekről már néhány hetek előtt említettük vala, hogy a' Bosporus' tsatornáján új katonai gyakorlásokkal töltik idejüket, ezen napokban ágyuzókkal 's egyéb fegyveresekkel megrakattatva elveztek a' Dardanellákhoz, az ott lévő 'kastélyok' őrző seregeiknek megerősítésére, 's a' Kapudán-Basa hajóinak, melyek még mind Mytilene és Számos szigeteik között tartózkodnak, újabb ágyúzó seregekkel és munitzióval való megrakására.“

Egy levélben, a' melly Smyrnából Sept. 18-dikán indult, ezek irattatnak: — „

„Az Egyiptomi hajós sereg a' legújabb tudósítások szerint, melyeket Alexandriából vettünk, onnét még ki nem evezett (nem igaz tehát a' mit feljebb a' Gróf Harcourt levele után írtunk, hogy Rhodus-hoz már megérkezett volna, valamint szintén a' se volt igaz, hogy már Modonhoz is megérkezett volna), hanem hitelesen fel

lehetett tenni, hogy nem soká ki fog onnét evezni 's útját Moréa felé fogja venni. A' Kapudán-Basa' hajós sergének az a' része, melly a' Kapudán-Beg' vezérlése alatt arra van kirendeltetve, hogy magát az Egyiptomi hajókkal özsze tsatolván azokkal együtt dolgozzék, most Modonban tartózkodik és áll, 2 Lincá hajókból, 8 Frégátokból, és 14 nagy Briggekből; kettejek ezen Frégátoknak a' kikötő helyen kívül eveznek alá's-fel, mint olázkodó vagy vígyázó hajók.

„Hogy ezen nevezetes vezér Ibrahim-Basa, kinnek armádája, részint a' sok verekedések részint a' betegségek miatt ezen nyáron olly nagyon özsze olvadt, hogy alig van 5—6 ezer embere, mostanság semmi nevezetes hadi munkát nem tett, azt ezen Egyiptomi hajós seregnek illy nagy elkésése okozta, melynek Moréára Ibrahim segítségére fegyveres sereget és munitziót kellett volna vinni. A' maga marok népével járja ő által-meg-által, Moréát, egyik szegletétől a' másikig, a' nélkül, hogy valami igen hathatós ellentállásra talál. Így ment ő, azon utóbbi expedíziója után, melyet Maina ellen tett, vissza Tripolitza-ba, a' honnét ezen expedízióra útnak indult vala, 's a' hova Sept. 16-dikán vissza érkezett. Így borította-el azután seregeivel, Arkádiának termékeny vidékeit, a' Kariténai és Kalavritai gabona-termő jó földeket, melly expedízióját kiváltképpen a' végre tette, hogy ezen Őszi török-búza (kukuritza) szedéskor, melly gabonának nemét ezen vidékeken nagy bősséggel termesztik, jelen lehessen, 's a' termést maga özsze szedetvén, Tripolitza-ba hordassa.

„Azonban úgy látszik, hogy a' Görögök se töltik az időt haszontalan veszteg-léssel. Most ők leginkább Áthéne fellegvárának Akropolisnak az ostrom alól való feloldoztatására láttatnak minden figyelmeket fordítani. Fabvier, Karaiskaki

's még más Görög vezérek is, minden iparkodásaikat sergeik számosítására fordították, a' lévén meghatározott plánumjok, hogy ezen rájok nézve felettebb szükséges vár alol a' Törököket elkergethessék, azt forgatván szemeik előtt, hogy ha ezt Reschid Basa elfoglalhatja, azután ő az addig annak ostromlására fordított sereggel könnyen által mehet az Istmuson, 's Moréán kezét foghat Ibrahim Basával.

„A' Kapudán-Basa' hajóji és a' Görög hajók Mytilene és Számos között, még most is köszöngetnek egymásnak néhány ágyúlövések által, jelentvén, hogy még ott vannak 's talám hogy még nem is felnek az egymással való újabb megverekedéstől. Az ólta, hogy a' Kapudán-Basa Számos ellen ezen fenyegetődző állásba helyeztette magát, a' sziget' lakosai sok új erősségek által megerősítették magokat, 's az a' rész, melly a' felől, hogy magokat ismét a' Törökök alá adják, semmit hallani nem akar, most ismét elhatalmasodott. Ezen résznek feje a' híres Logotheti; alatta vezérkednek Stamati és Lajana nevű Kapitányok.“

M o l d v a.

A' Jassiból érkezett tudósítások szerént a' Kiaja-Beg, a' Porta első alkudozó Biztosának Hadi-Effendinek Titoknokja, ki az Akkirmannban aláíratott Békeségkötést, hogy a' Császár rátifikálja, Konstanczinápolyba vitte vala, ezen fő városhol November' 4-dikén estve, a' Császár Ratifikációjával Jassiba vissza érkezett, 's más nap' reggel a' Diván-Effenditől kísértetve, a' Pruth vize felé, hol az Orosz tisztulási-helly (Kontumátzia) van, tovább indult, hol már ötlet a' Török Biztosoknak egy más Követje várta, olly rendeléssel, hogy a' Konstanczinápolyi leveleket azonnal által vegye 's Akkir-

manba vigye. A' Kiaja-Beg pedig még azon napon estve vissza érkezett Jassiba és ott fog várakozni mind addig, míg a' Porta' alkudozó Biztosai Akkirmannból oda nem érkeznek.

Francia Ország.

A' Király egy Ordonnánéznak kihirdetése által meghívta a' Pairek' és Deputatusok' kamaráját, hogy December' 12-dikére gyülekezzenek össze (Londonban November 12-dikére határozta a' Király a' Parlamentumnak kinyittatását).

A' Csillag nem régen szörnyű nagy lármát ütött vala abból, hogy a' Versáliai tanulók az ő egygyik Tanítójok és Tiszviselőjök ellen feltámodtak volna. Most azt írja, hogy ezen láрма nem volt olly nagy, mint eleintén irattatott, 's hogy melly igen nagyitva volt a' dolog, meg tetszik abból, hogy egy egész Batalionról volt szó, hogy a' lármanak letsendesítésére oda hívatott volna, pedig tsak négy emberből állott az egész oda hívatott katonaság, 's ezeket is tsak gondolatlan buzgolkodásból 's nem előljárojinak rendcléséből hívta oda egy al-tanító.

Nagyobb láрма adta vala magát nem régen elé a' Missionárius Papoknak odamenetele miatt Brest városában, melly miatt a' théatromot is jó darab ideig zárva tartották, hanem már itt is tellyesen helyre állott a' tsendesség, 's a' théatromon hozzá fogtak a' jádzáshoz.

Hanem valamint minapában Bresben, úgy most Lyonban ütött-ki hasonlő nyughatalankodás, azért, hogy a' nép szörnyű lázzadással kívánta a' théatromon, hogy a' jádzólt a' Molier Tartuffe című darabját játzodják-el, 's helyre se állott a' tsendesség addig, míg a' Polgármester Proklamációjának kiadása által meg nem intette a' népet, hogy ha az e'féle rendtelenségeket tsmét megújítja, az E-

Iőjárók kénytelenek lesznek katonaság által helyre állítani a' tsendességet.

Melly igen megfinumították az Angliak az okos juhtenyésztés által a' juhnyájukat, megtetszik abból, hogy a' Boulognei kikötőhelybe mostanság ismét 240 daraból álló, hosszú gyapjas, úgy nevezett Leicesteri juhok érkeztek meg Angliából, mellyen a' Frantzia Országi mánufaktúrák gazdák nem kevesebbé kapnak, mint régebben a' Merino-juhokon kaptak.

Az Északi-departamentben Avasnes városába három olly útasok érkeztek meg, kik méltán megérdemlik a' közönség' figyelmet, egyikért azért is, hogy a' történet olly messze földre vetette vala őket, hogy talán soha se reménlhettek hazájokba lehető visszaérkezésüket. — Az egyik, mint ágyuzó katona Bonapártéval Egyiptomba menvén, ott az Arabsok elfogták. Mint rabszolga 25 esztendőkig lakván Jerusálemnek szomszédságában, ott olly szerentsés vala, hogy egy Frantzia Consúltra talált, ki őtet a' maga közbenjárása által megszabadította, melly után ő, Kis-Ásián, az Európai Török, Magyar 's Német országokon által Frantzia Országba vissza vetődött. Ez Lillei születésű. — A' másik Troyesi születésű; és elebb az úgy nevezett Frantzia országi régi Testőrző seregben szolgálván, azután 1816 ban Hollandiai szolgálatra lépett, a' honnét, mint katonát Batáviába küldötték, hol a' sziget' belső részén száz mértföldnyire tsatázott a' rebellis Jávaiak ellen, 's már most, minekutánna az ígért nyoltz esztendőket ki szolgálta, vissza jött hazájába. — A' harmadikat Schulfort Mihálynak hívják; Avesnesi születésű. Ez az apját 1812-tőben Smolensbe kísérte, hol ez akkor a' Frantzia Lazarétumban pátiáriuskodott. Ekkor 9 esztendős volt. Mi-

kor a' Frantzia armáda magát az Orosz birodalomból vissza vonta, a' fiút apjostól együtt elfogták Kowno mellett, 's egymástól elválasztották az Oroszok. Az ő apjáról az olta sem mit hallani nem lehetett. A' fiút valami Tserkessi katonák magokkál a' hazájokba vitték, melly a' Baikalitón túl a' Chinai Tatar határtól nem messze van, Moskautól 700 Németh mértföldnyire. A' nép, hova őtet letelepítették, valami Keresztyénségből, Mohamedánismusból, és Pogány vallásból össze elegyedett Religiót tart; feleséget minden annyit tarthat, a' mennyi neki kell. A' fiút, kiknél lakott, terch-hordásra, faszedegetésre fordították, melly szerént Európáról soha semmit se hallott. Végezetre 1814 ben négy Olaszokkal találkozáván, magát azokkal össze tsatolta. Ezek is a' Frantzia nagy armádánál szolgálván, mint hadi foglyok úgy vetődtek volt ide. Megegyeztek, hogy szökjenek-el, véghez is vitték fel tett céljüket. Két hónapokig tévelygették ide 's tova a' Nagy Tatarországi és Sibiriai pusztákon; az öltözetjek bőrből állott, 's gyökerekkel éltek. Végre szüntelen tartó félelmek között, hogy ne talán megtaláltatván elfogattassanak 's mint szökevényekkel úgy bánjanak, a' mult esztendőben Taganrogba érkeztek, mikor éppen Sándor Császár ott tartózkodott, kitől, minekutánna történeteiket elé beszéltek, úti költséget kaptak 's parantsolatjára Moskeuba vitettek, itt pedig a' Warschauba való menetelre pászszust kaptak. Azután Lengyel országon által Németh országra érkeztek, hol az Olaszok a' Frantzia fiutól elválván hazájokba mentek, 's ez is nem régen, születése' földjére megérkezett, de a' hol semmi atyafiakat nem, hanem csak némelly meszszirol való unokákat talált, kik közül olly jó volt egyik, hogy egy kevés segedelemmel viseltetett hozzá. A' szegény ifjú most 23 esztendős; se lakhelye, se familiája; anyanyelvét is úgy elfelejtette.

hogy csak törve beszéli 's egész kimíveltsége csak annyi, mennyit egy 9 esztendő gyermekről feltehetni. Egyesek magaviselete 's szelíd jámborsága által, azon közben úgy megnyerte az Avesnei lakosok szívét, hogy gyűjtemént nyitottak felsegíttetésére.

Portugallia.

A' Régens Princzaszszony (mint a' Párisi Csillag Nov. 7-dikén jelenti) mind azokra a' tisztekre és köz emberekre néve közönséges amnestiát hirdettetettli, a' kik a' folyó esztendőnek végéig Portugalliába vissza térnek.

Ugyan ezen Csillag e'képpen beszéll Nov. 9-dikén: — „Mi Bayonnéből e' h. 3-dikán olly tudósítást vevénk rendkívülvaló úton a' Portugalliai dolgokrol, hogy: minekutánna a' Hadiminister Lisbonából a' támadásnak letsendesítésére Algárbiába ment, ott a' támadók azonnal mind elszéledtek; sokak vissza tértek az engedelmességre. Azoknak számát, kik ezen alkalmatossággal Spanyol országba által futottak, 900-ra teszik; de a'hol őket fegyvereikből azonnal kivetkeztették, 's tiszteiktől elváloztották. Az Algárbiái lakosok semmi részt nem akartak venni a' támadásban, 's azon fegyveres sergeket, mellyek a' Hadiministerrel a' támadásnak letsendesítésére mentek, nagy örvendezéssel fogadták. A' tsendesség minden felé helyre állott, 's nem is lehet tartani, hogy mostanság megzavartassék. Ezeket pedig, mint Tisztudósításokat, úgy lehet nézni.

Nagy Britannia.

Londonban következendő módon beszéll egy Orrosi Ujságlevél: — A' Királynak különös kívánságára Orvos Doktor Sir Astley Cooper, nem régen meglátogatta a' Yorki Herczeget, 's ott jó

darab ideig tartózkodván, az alatt Király ő Felsege is megjelent ő Királyi Herczegségénél. A' Királyi Herczeg' betegsége olly tulajdonságú Vízi-betegség, mellyet nagyon bajos meggyógyítani. Cooper úr felírt számára valami orvosságokat, mellyekkel való elés után enyhülni látszott az ő K. Herczegsége' betegsége.“

A' Lankasteri Ítéltőszék e' napokban ülést tartván, számos olly munkásokat halálra ítélt, a' kik támodással 's a' Fábrikáknak szántszándékkal való özszerontásával vádoltattak: hanem a' Király 10 legnagyobb bünösöknek halálos büntetését; holtig tartó elszállittatásra, a' többeket pedig hosszabb vagy rövidebb ideig tartó fogságszenvedésre változtatta által.

Amerika.

A' Neu-Yorkból November 3-dikán indült levelek jelentik, hogy az Emigrans nevű hajó, a' melly Sept. 18-dikán evezettli a' La-Guayrai kikötőhelyből, tudósítást vitt oda. Neu-Yorkba, a' Bolívar' Kolumbiába lett visszaérkezése felől, mellyet Generális Marino, különös Proklamáció által adott hírül a' Karaktasi lakosoknak.

Ugyan La-Guayrába olly tudósítások érkeztek vala Sept. 14-dikén, hogy az Özsze-szövetkezési Systemához (mellyet Gen. Paetz fel akar állítani a' Kolumbiái tartományok között) már Cumana és Orinoko tartományok is hozzá tsatolták magokat, melynek hallására úgy megörvendettek a' La-Guayrai lakosok, hogy öröminepeket tartottak érette.

Frantzia Ország.

Károly napján, Nov. 4-én, a' Király' neve' napján az a' nevezetes jelenés szemléltetett, (mint a' Havrei ujságban olvasni lehet), hogy azon városban ezen innep-napon a' Me-

xikói Kereskedő Agens a' maga nemzete' Zászlaját lobogva kifüggesztette.

Ugyan azon napon a' Brasiliai és Kolumbiai Zászlók is kibotsátva lobogtak ezen nemzetek' hajójin a' Frantzia kikötő helyekben. A' Kolumbiai Zászló az Ayakuchó nevű hajóra volt kifüggesztve.

Ugyan Károly napján Párisban minden theátrionokon ezen innepi naphoz alkalmaztatott rondkívül való darabokat jád-zottak; 's az egész Követségi sereg, a' Pápa Nunciusatól vezetettve, minden Párisban jelen lévő Pairek és törvényhozó Deputátsok, Marschallok, minden Itélőszékek, Municipálitás, 's minden egyéb Tisztikarok, a' Királynál voltak szreintséltető audientzián.

Párisban egy idő óta úgy elhatalmazott az éjjeli ragadozás és gyilkosság, hogy szükségesnek találtaott az utzákon Politziai felvigyázókat, Politziai lovas katonáktól kísértette, fel's-alá jártatni.

Lord Cochrane a' maga Frantzia országban a' szározon tett utjából, Oktober 27-dik napján vissza érkezett Mársiliába, hova a' Máltai tengerről ment volt, de nem Máltából, mint hogy oda, mint már bizouyosan írják, ki nem szállott, hanem tsak valami Stevenson nevű esmerőssével folytatott levelezést.

B e c s.

Császárné Ő Felsege az itt lévő Vakkok' institútuma Igazgatójának Klein Wilhelm úrnak, ki az institútumból kilépő valk nevendékek tartatására 's foglalataskodtatásokra Egyesületett szerzett, három ezer V. Cz. forintokat méltóztatott kegyesen által adatni, hogy kegyelmes ajándéka által ezen új intézet annál jobban

megfundáltassék és szélesebb kiterjedést nyerjen.

Rénát Ő Császári K. Fő Herczegsége a' Lombárd-Velencei Vicc-Király, 's Hitvese és Familiája, folyó November' 13-dik és 14-dik napjain, Máländba, Ő Cs. K. Fő Herczegsége Magyar ország' Nádorispanya pedig Hitvesével és Familiájával egyetemben, 15-ben Posonyba, vissza útoztag.

Itt a' téli havas idő nyoltz napokig tartván, szerdán éjtzaka ismét kedvetlen essős sáros időre változott által.

Magyar Ország.

Posonybol illy szomorú tudósítást vetünk November' 12-dik napjáról: — „

„Ma reggeli 7 órákor kimult itt a' világból a' köszvény nyavalyának a' mejjére lett szállása miatt nagy méltóságú Báró Revayné született Eszterházy Theresia asszony Ő Excellentiája, Császárné Ő Felsegének Palotás dámája, Nádor Ispány Ő Cs. Herczegsége' Hitvesének Fő Udvarimesternéje, életének 75-dik esztendejében. Ezen megkülömböztetett asszonyi virtusokkal tündöklött nagy méltóság, három Cs. K. Fő Herczegasszonyoknál állott ezen fő Udvari szolgálatban, 's olly módon megkülömböztette nem tsak ezen szolgálataiban kimutatott hűsége és buzgósága által, hanem mint ember is, magát, hogy minden esmerősseinek elméjikben, elvesztésén való bánkodást hagyott maga után hátra.“

Császár és Király Ő Felsege kegyelmesen méltóztatott a' Velencei eddig volt Patriárkhát Eörsi Pyrker László Úr Ő Excellentiáját, Egri Ersekké kinevezni.